

یسوع و ناموس السبت

¹ وَفِي السَّبْتِ الثَّانِي بَعْدَ الْأَوَّلِ اجْتَمَعَ بَيْنَ الزُّرُوعِ، وَكَانَ تَلَامِيذُهُ يَقَطِفُونَ السَّنَابِلَ وَيَأْكُلُونَ وَهُمْ يَفْرُكُونَهَا بِأَيْدِيهِمْ. ² فَقَالَ لَهُمْ قَوْمٌ مِنَ الْفَرِّسِيِّينَ: لِمَاذَا تَفْعَلُونَ مَا لَا يَحِلُّ فَعَلُهُ فِي السَّبْتِ؟ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: أَمَا قَرَأْتُمْ وَلَا هَذَا الَّذِي فَعَلَهُ دَاوُدُ حِينَ جَاعَ هُوَ وَالَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ؟ كَيْفَ دَخَلَ بَيْتَ اللَّهِ وَأَخَذَ خُبْزَ التَّقْدِيمَةِ وَأَكَلَ وَأَعْطَى الَّذِينَ مَعَهُ أَيْضاً، الَّذِي لَا يَحِلُّ أَكْلُهُ إِلَّا لِلْكَهَنَةِ فَقَطْ؟ ⁵ وَقَالَ لَهُمْ: إِنَّ ابْنَ الْإِنْسَانِ هُوَ رَبُّ السَّبْتِ أَيْضاً. ⁶ وَفِي سَبْتٍ آخَرَ دَخَلَ الْمَجْمَعِ وَصَارَ يُعَلِّمُ. وَكَانَ هُنَاكَ رَجُلٌ يَدُهُ الْيُمْنَى يَابِسَةً. ⁷ وَكَانَ الْكَتِبَةُ وَالْفَرِّسِيُّونَ يُرَاقِبُونَهُ هَلْ يَشْفِي فِي السَّبْتِ لِكَيْ يَحْذُوا عَلَيْهِ شِكَايَةً. ⁸ أَمَّا هُوَ فَعَلِمَ أَفْكَارَهُمْ وَقَالَ لِلرَّجُلِ الَّذِي يَدُهُ يَابِسَةٌ: قُمْ وَقِفْ فِي الْوَسْطِ، فَقَامَ وَوَقَفَ. ⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ يَسُوعُ: أَسْأَلُكُمْ شَيْئاً: هَلْ يَحِلُّ فِي السَّبْتِ فِعْلُ الْخَيْرِ أَوْ فِعْلُ الشَّرِّ، تَخْلِيصُ نَفْسٍ أَوْ إِهْلَاكُهَا؟ ¹⁰ ثُمَّ نَظَرَ حَوْلَهُ إِلَى جَمِيعِهِمْ وَقَالَ لِلرَّجُلِ: مَدِّ يَدَكَ. فَقَعَلَ هَكَذَا، فَعَادَتْ يَدُهُ صَحِيحَةً كَالْآخَرَى. ¹¹ فَامْتَلَأُوا خُفْقاً وَصَارُوا يَبْكَا لِمُؤْنٍ فِيمَا بَيْنَهُمْ مَاذَا يَفْعَلُونَ يَسُوعُ.

یسوع بدعو تلاميذه الإثني عشر

¹² وَفِي تِلْكَ الْيָامِ خَرَجَ إِلَى الْجَبَلِ لِيُصَلِّيَ، وَقَصَصَى اللَّيْلَ كُلَّهُ فِي الصَّلَاةِ لِلَّهِ. ¹³ وَلَمَّا كَانَ النَّهَارُ دَعَا تَلَامِيذَهُ وَاجْتَمَعَ مِنْهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ، الَّذِينَ سَمَّاهُمْ أَيْضاً رُسُلًا: ¹⁴ سِمْعَانَ، الَّذِي سَمَّاهُ أَيْضاً پَطْرُسَ، وَأَنْدَرَاوُسَ أَخَاهُ، يَعْقُوبَ وَيُوحَنَّا، فِيلِبُّسَ وَبَرْتُولَمَاوُسَ، ¹⁵ مَتَّى وَتُومَا، يَعْقُوبَ بَنَ حَلْفَى وَسِمْعَانَ الَّذِي يُدْعَى الْعَيُورَ، ¹⁶ يَهُودَا بَنَ يَعْقُوبَ، وَيَهُودَا الْإِسْخَرْيُوطِيَّ الَّذِي صَارَ مُسْلِماً أَيْضاً.

یسوع يُعَلِّمُ وَيَشْفِي

¹⁷ وَتَرَلَّ مَعَهُمْ وَوَقَفَ فِي مَوْضِعٍ سَهْلٍ، هُوَ وَجَمْعٌ مِنْ تَلَامِيذِهِ وَجُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، مِنْ جَمِيعِ الْيَهُودِيَّةِ وَأَوْرُشَلِيمَ وَسَاحِلِ صُورَ وَصَيْدَا، الَّذِينَ جَاءُوا لِيَسْمَعُوهُ وَيُشْفَوْا مِنْ أَمْرَاضِهِمْ، ¹⁸ وَالْمُعَدَّبُونَ مِنْ أَرْوَاحِ نَجِسَةٍ، وَكَانُوا يَبْرَأُونَ. ¹⁹ وَكُلُّ الْجَمْعِ طَلَبُوا أَنْ يَلْمِسُوهُ لِأَنَّ قُوَّةَ كَاتَتْ تَخْرُجُ مِنْهُ وَتَشْفِي الْجَمِيعَ.

تطويات يسوع

²⁰ وَرَفَعَ عَيْنَيْهِ إِلَى تَلَامِيذِهِ وَقَالَ: طُوبَاكُمْ، أَيُّهَا الْمَسَاكِينُ، لِأَنَّ لَكُمْ مَلَكُوتَ اللَّهِ. ²¹ طُوبَاكُمْ، أَيُّهَا الْجِيَاعُ الْآنَ، لِأَنَّكُمْ تُشْبَعُونَ. طُوبَاكُمْ، أَيُّهَا الْبَاكُونَ الْآنَ، لِأَنَّكُمْ

کار در روز سبت

¹ و واقع شد در سَبْتِ دَوِّمِ اَوَّلین که او از میان کشتزارها می‌گذشت و شاگردانش خوشه‌ها می‌چیدند و به کف مالیده می‌خوردند. ² و بعضی از فریسیان بدیشان گفتند: چرا کاری می‌کنید که کردن آن در سَبْت جایز نیست؟ ³ عیسی در جواب ایشان گفت: آیا نخوانده‌اید آنچه داود و رفقایش کردند در وقتی که گرسنه بودند؟ ⁴ که چگونه به خانه خدا درآمد، نان تقدیمه را گرفته بخورد و به رفقای خود نیز داد که خوردن آن جز به کهنه روا نیست؟ ⁵ پس بدیشان گفت: پسر انسان مالک روز سَبْت نیز هست.

عیسی شفا می‌کند را در روز سبت

⁶ و در سَبْتِ دیگر به کنیسه درآمد تعلیم می‌داد و در آنجا مردی بود که دست راستش خشک بود. ⁷ و کاتبان و فریسیان چشم بر او می‌داشتند که شاید در سَبْت شفا دهد تا شکایتی بر او یابند. ⁸ او خیالات ایشان را درک نموده، بدان مرد دست خشک گفت: برخیز و در میان بایست! در حال برخاسته بایستاد. ⁹ عیسی بدیشان گفت: از شما چیزی می‌پرسم که در روز سَبْت کدام رواست، نیکویی کردن یا بدی؟ رهانیدن جان یا هلاک کردن؟ ¹⁰ پس چشم خود را بر جمیع ایشان گردانیده، بدو گفت: دست خود را دراز کن! او چنان کرد و فوراً دستش مثل دست دیگر صحیح گشت. ¹¹ اما ایشان از حماقت پر گشته به یکدیگر می‌گفتند که با عیسی چه کنیم؟

انتخاب شاگردان دوازده توسط عیسی

¹² و در آن روزها برفراز کوه برآمد تا عبادت کند و آن شب را در عبادت خدا به صبح آورد. ¹³ و چون روز شد، شاگردان خود را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را نیز رسول خواند. ¹⁴ یعنی: شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلپس و برتولما، ¹⁵ متی و توما، یعقوب ابن حلفی و شمعون معروف به غیور. ¹⁶ یهودا برادر یعقوب و یهودای اسخریوطی که تسلیم کننده وی بود.

عیسی در خدمت مردم

¹⁷ و با ایشان به زیر آمده، بر جای هموار بایستاد و جمعی از شاگردان وی و گروهی بسیار از قوم، از تمام یهودیه و اورشلیم و کناره دریای صور و صیدون

آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند.¹⁸ و کسانی که از ارواح پلید معذب بودند، شفا یافتند¹⁹ و تمام آن گروه می‌خواستند او را لمس کنند زیرا قوئی از وی صادر شده، همه را صحت می‌بخشید.

ستایش و نکوهش توسط عیسی

²⁰ پس نظر خود را به شاگردان خویش افکنده، گفت: خوشبحال شما ای مساکین زیرا ملکوت خدا از آن شما است.²¹ خوشبحال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا که سیر خواهید شد. خوشبحال شما که الحال گریانید، زیرا خواهید خندید.²² خوشبحال شما وقتی که مردم بخاطر پسر انسان از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشنام دهند و نام شما را مثل شریر بیرون کنند.²³ در آن روز شاد باشید و وجد نمایید زیرا اینک، اجر شما در آسمان عظیم می‌باشد، زیرا که به همینطور پدران ایشان با انبیا سلوک نمودند.²⁴ لیکن وای بر شما ای دولتمندان زیرا که تسلی خود را یافته‌اید.²⁵ وای بر شما ای سیرشدگان، زیرا گرسنه خواهید شد. وای بر شما که الآن خندانید زیرا که ماتم و گریه خواهید کرد.²⁶ وای بر شما وقتی که جمیع مردم شما را تحسین کنند، زیرا همچنین پدران ایشان با انبیا کذب کردند.

دشمنانت را دوست بدار

²⁷ لیکن ای شنوندگان شما را می‌گویم: دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند، احسان کنید.²⁸ و هر که شما را لعن کند، برای او برکت بطلبید و برای هر که با شما کینه دارد، دعای خیر کنید.²⁹ و هر که بر رخسار تو رزد، دیگری را نیز به سوی او بگردان و کسی که ردای تو را بگیرد، قبا را نیز از او مضایقه مکن.³⁰ هر که از تو سؤال کند بدو ده و هر که مال تو را گیرد از وی باز مخواه.³¹ و چنانکه می‌خواهید مردم با شما عمل کنند، شما نیز به همانطور با ایشان سلوک نمایید.³² زیرا اگر محبان خود را محبت نمایید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران هم محبان خود را محبت می‌نمایند.³³ و اگر احسان کنید با هر که به شما احسان کند، چه فضیلت دارید؟ چونکه گناهکاران نیز چنین می‌کنند. و اگر قرض دهید به آنانی که امید بازگرفتن از ایشان دارید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران نیز به گناهکاران قرض

سَتَصْحَكُونَ.²² طُوبَاكُمْ إِذَا أَبْعَضَكُمْ النَّاسُ وَإِذَا أَفْرَزُوكُمْ وَغَيَّرُوكُمْ وَأَخْرَجُوا أَسْمَكُمْ كَشْرِيرٍ مِنْ أَجْلِ ابْنِ الْإِنْسَانِ،²³ أَفْرَحُوا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ وَتَهَلَّلُوا، فَهَؤُذَا أَجْرُكُمْ عَظِيمٌ فِي السَّمَاءِ، لِأَنَّ آبَاءَهُمْ هَكَذَا كَانُوا يَفْعَلُونَ بِالْأَنْبِيَاءِ.²⁴ وَلَكِنْ وَبَلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا الْأَغْنِيَاءُ، لِأَنَّكُمْ قَدْ بَلَّيْتُمْ غَزَاءَكُمْ.²⁵ وَبَلُّ لَكُمْ، أَيُّهَا السَّابِقُونَ، لِأَنَّكُمْ سَتَخْرُتُونَ وَتَبْكُونَ. وَبَلُّ لَكُمْ إِذَا قَالَ فِيكُمْ جَمِيعُ النَّاسِ حَسَنًا، لِأَنَّهُ هَكَذَا كَانَ آبَاؤُهُمْ يَفْعَلُونَ بِالْأَنْبِيَاءِ الْكَذِبَةِ.

یسوع بعلّم محبة الأعداء

²⁷ لِكَيْ أَقُولَ لَكُمْ: أَيُّهَا السَّامِعُونَ، أَجِبُوا أَعْدَاءَكُمْ، أَحْسِنُوا إِلَى مُبْغِضِكُمْ،²⁸ بَارِكُوا لَاعِيْبِكُمْ، وَصَلُّوا لِأَجْلِ الَّذِينَ يُسَبِّحُونَ إِلَيْكُمْ.²⁹ مِنْ صَرْتِكَ عَلَى حَذِّكَ قَاعَرَضَ لَهُ الْآخَرُ أَيْضًا، وَمَنْ أَحَدَ رِدَاءَكَ فَلَا تَمْنَعُهُ تَوْبَكَ أَيْضًا.³⁰ وَكُلُّ مَنْ سَأَلَكَ فَأَعْطِهِ، وَمَنْ أَحَدَ الَّذِي لَكَ فَلَا تُطَالِبْهُ.³¹ وَكَمَا تُرِيدُونَ أَنْ يَفْعَلَ النَّاسُ بِكُمْ أَفْعَلُوا أَنْتُمْ أَيْضًا بِهِمْ هَكَذَا.³² وَإِنْ أَحْبَبْتُمْ الَّذِينَ يُحِبُّوكُمْ، فَأَيُّ فَضْلٍ لَكُمْ؟ فَإِنَّ الْخَطَاةَ أَيْضًا يُحِبُّونَ الَّذِينَ يُحِبُّوهُمْ.³³ وَإِذَا أَحْسَنْتُمْ إِلَى الَّذِينَ يُحْسِنُونَ إِلَيْكُمْ، فَأَيُّ فَضْلٍ لَكُمْ؟ فَإِنَّ الْخَطَاةَ أَيْضًا يَفْعَلُونَ هَكَذَا.³⁴ وَإِنْ أَفْرَضْتُمْ الَّذِينَ تَرْجُونَ أَنْ تَسْتَرِدُّوهُمْ مِنْهُمْ، فَأَيُّ فَضْلٍ لَكُمْ؟ فَإِنَّ الْخَطَاةَ أَيْضًا يُفْرَضُونَ الْخَطَاةَ لِكَيْ يَسْتَرِدُّوهُمْ مِنْهُمْ أَلَيْسَ؟³⁵ بَلْ أَجِبُوا أَعْدَاءَكُمْ وَأَحْسِنُوا وَأَفْرَضُوا وَأَنْتُمْ لَا تَرْجُونَ سَبِيئًا، فَيَكُونَ أَجْرُكُمْ عَظِيمًا وَتَكُونُوا بَنِي الْعَلِيِّ فَإِنَّهُ مُنْعِمٌ عَلَى غَيْرِ الشَّاكِرِينَ وَالْأَشْرَارِ.

یسوع یُحذّر من الحكم على الآخرين

³⁶ فَكُونُوا رُحَمَاءَ كَمَا أَنَّ آبَاكُمْ أَيْضًا رَحِيمٌ.³⁷ وَلَا تَدِينُوا فَلَا تُدَانُوا، لَا تَقْضُوا عَلَى أَحَدٍ فَلَا يُقْضَى عَلَيْكُمْ، إِعْزُوا يَعْزَلُكُمْ.³⁸ أَعْطُوا يُعْطُوا، كَيْلًا جَيِّدًا مُلَبَّدًا مَهْرُورًا فَإِنَّهُ يُعْطُونَ فِي أَحْصَانِكُمْ، لِأَنَّهُ بِنَفْسِ الْكَيْلِ الَّذِي بِهِ تَكِيلُونَ يُكَالُ لَكُمْ.³⁹ وَصَرَبَ لَهُمْ مَثَلًا: هَلْ يَقْدِرُ أَعْمَى أَنْ يَقُودَ أَعْمَى؟ أَمَّا يَسْقُطُ الْإِثْنَانِ فِي خُفْرَةٍ؟ لَيْسَ التَّلْمِيزُ أَفْضَلَ مِنْ مُعْلِمِهِ، بَلْ كُلُّ مَنْ صَارَ كَامِلًا يَكُونُ مِثْلَ مُعْلِمِهِ.⁴¹ لِأَمَّا تَنْظُرُ الْقَدَى الَّذِي فِي عَيْنِ أَخِيكَ، وَأَمَّا الْحَسْبَةُ الَّتِي فِي عَيْنِكَ فَلَا تَفْطِنُ لَهَا؟⁴² أَوْ كَيْفَ تَقْدِرُ أَنْ تَقُولَ لِأَخِيكَ: يَا أَجِي، دَعْنِي أَخْرِجَ الْقَدَى الَّذِي فِي عَيْنِكَ، وَأَنْتَ لَا تَنْظُرُ الْحَسْبَةَ الَّتِي فِي عَيْنِكَ؟ يَا مُرَانِي، أَخْرِجْ أَوَّلًا الْحَسْبَةَ مِنْ عَيْنِكَ وَجَبَيِّدْ تُبْصِرْ جَيِّدًا أَنْ تُخْرِجَ

الْقَدَى الَّذِي فِي عَيْنِ أَحَبِّكَ. ⁴³لَأَنَّهُ مَا مِنْ شَجَرَةٍ جَيِّدَةٍ تُثْمِرُ ثَمَرًا رَدِيًّا، وَلَا شَجَرَةٍ رَدِيَّةٍ تُثْمِرُ ثَمَرًا جَيِّدًا. ⁴⁴لَأَنَّ كُلَّ شَجَرَةٍ تُعْرَفُ مِنْ ثَمَرِهَا، فَإِنَّهُمْ لَا يَجْتَنُونَ مِنَ الشَّوْكِ تِينًا وَلَا يَقْطِفُونَ مِنَ الْغُلْيَقِ عَنَابًا. ⁴⁵وَالْإِنْسَانُ الصَّالِحُ مِنْ كَنْزِ قَلْبِهِ الصَّالِحِ يُخْرِجُ الصَّلَاحَ، وَالْإِنْسَانُ الشَّرِّيرُ مِنْ كَنْزِ قَلْبِهِ الشَّرِّيرِ يُخْرِجُ الشَّرَّ، فَإِنَّهُ مِنْ فَضْلَةِ الْقَلْبِ يَتَكَلَّمُ فَمُهُ.

العاقل والجاهل

⁴⁶وَلَمَّاذَا تَدْعُونَنِي، يَا رَبُّ، يَا رَبُّ، وَأَنْتُمْ لَا تَفْعَلُونَ مَا أَقُولُهُ؟ ⁴⁷كُلُّ مَنْ يَأْتِي إِلَيَّ وَيَسْمَعُ كَلَامِي وَيَعْمَلُ بِهِ أَرْبِكُمْ مِنْ بُنْيَانِهِ. ⁴⁸بُنْيَانُ إِنْسَانًا بَنَى بَيْتًا وَحَفَرَ وَعمَّقَ وَوَضَعَ الْأَسَاسَ عَلَى الصَّخْرِ. فَلَمَّا حَدَثَ سَيْلٌ صَدَمَ التَّهْهُرُ ذَلِكَ الْبَيْتَ فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ يُرْغَزِعَهُ لِأَنَّهُ كَانَ مُؤَسَّسًا عَلَى الصَّخْرِ. ⁴⁹وَأَمَّا الَّذِي يَسْمَعُ وَلَا يَعْمَلُ، فَبُنْيَانُ إِنْسَانًا بَنَى بَيْتَهُ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ دُونِ أُسَاسٍ، فَصَدَمَهُ التَّهْهُرُ فَسَقَطَ خَالًا وَكَانَ خَرَابٌ ذَلِكَ الْبَيْتُ عَظِيمًا.

می‌دهند تا از ایشان عوض گیرند. ³⁵ بلکه دشمنان خود را محبت نمایند و احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرترا علی خواهد بود چونکه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است.

قضاوت درباره دیگران

³⁶پس رحیم باشید چنانکه پدر شما نیز رحیم است. ³⁷ داوری نکنید تا بر شما داوری نشود و حکم نکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمرزیده شوید. ³⁸ بدهید تا به شما داده شود. زیرا پیمانۀ نیکوی افشردۀ و جنبانیدۀ و لبریز شدۀ را در دامن شما خواهند گذارد. زیرا که به همان پیمانهای که می‌پیمایید برای شما پیموده خواهد شد.

³⁹پس برای ایشان مَتَلی زد که: آیا می‌تواند کور، کور را راهنمایی کند؟ آیا هر دو در حفره‌ای نمی‌افتند؟ ⁴⁰شاگرد از معلم خویش بهتر نیست لیکن هر که کامل شده باشد، مثل استاد خود بُوَد. ⁴¹ و چرا خسی را که در چشم برادر تو است می‌بینی و چوبی را که در چشم خود داری نمی‌یابی؟ ⁴² و چگونه بتوانی برادر خود را گویی، ای برادر، اجازت ده تا خس را از چشم تو برآورم و چوبی را که در چشم خود داری نمی‌بینی؟ ای رباکار، اوّل چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیکو خواهی دید تا خس را از چشم برادر خود برآوری.

فضیلت قلب

⁴³زیرا هیچ درخت نیکو میوه بد بار نمی‌آورد و نه درخت بد، میوه نیکو آورد. ⁴⁴ زیرا که هر درخت از میوه‌اش شناخته می‌شود. از خار انجیر را نمی‌یابند و از بوته، انگور را نمی‌چینند. ⁴⁵ آدم نیکو از خزینۀ خوب دل خود، چیز نیکو برمی‌آورد و شخص شریر از خزینۀ بد دل خویش، چیز بد بیرون می‌آورد. زیرا که از زیادتی دل زبان سخن می‌گوید.

عاقل و نادان

⁴⁶ و چون است که مرا، خداوندا، خداوندا، می‌گویید و آنچه می‌گویم به عمل نمی‌آورید؟ ⁴⁷ هر که نزد من آید و سخنان مرا شنود و آنها را بجا آورد، شما را نشان می‌دهم که به چه کسمشابهت دارد: ⁴⁸ مثل شخصی است که خانه‌ای می‌ساخت و زمین را کنده، گود نمود و بنیادش را بر سنگ نهاد. پس چون سیلاب آمده، سیل بر آن خانه زور آورد، نتوانست آن را جنبش دهد

زیرا که بر سنگ بنا شده بود.⁴⁹ لیکن هر که شنید و عمل نیاورد، مانند شخصی است که خانه‌ای بر روی زمین بی‌بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن صدمه زد، فوراً افتاد و خرابی آن خانه عظیم بود.